

Heer, mijn troost geheel, Mijn
 borcht, mijn toevlucht, mijn erfdeel.
 14 Want sy die van u wijcken af,
 Sullen vergaen, en zijn als kaf:
 Sy sullen voor u niet beklijven
 Die valsche Godtsdiensten bedrijven.
 Tot u, Heer, wil ick houden my,
 En mijnen toevlucht nemen vry:
 Dat is my 't beste; dies ick sal
 Altijt melden uw' wercken al.

Den LXXIV. Psalm.

Hoe komt dat gy ons verstroyt,
 ô Godt mijn? Dat uw' gram-
 schap over ons seer ontsteken
 Dicken roock uytwerpt, soo 't hier
 heeft gebleken, Die wy doch
 schapen uwer weyden zijn?
 2 Uwes volcks dat gy hebt ver-
 worven reyn, Gedenckt doch
 eens, en uw' erfdeel bevrijdet;
 Gedenckt des berghs Zion, die
 nu anghst lijdet, Die gy ver-
 loft en gekocht hebt alleyn.
 3 Staet op, Heer, en gantschlick te

niete doet Den hoop der
 godtloosen vyanden t'samen:
 Die moetwillighlick, sonder hen
 te schamen, Uw' huys wreede-
 lick treden onder voet.
 4 Daer uw' wercken voortijts wa-
 ren vertelt, Daer hoort men se
 brullen en wreed'lick tieren: Haer
 schand'licke teecken en banieren
 Hebben sy daer opgericht en gestelt.
 5 Een yeder van hen arbeyt
 nu met vliet, Om uwen heyl'gen
 Tempel te verderven; Met bijlen sy
 even houwen en kerven, Soo sulcks in
 eenen grooten bosch geschiet.
 6 't Heerlick schutwerck, uytgesne-
 den soo wel, 't Welck een cieraet
 uw's huys was onderwijlen,
 Hebben sy met houwmessen
 en met bijlen Ontstuck ge-
 houwen, en verwoest seer fel.
 7 Sy hebben oock met den vye-
 re verbrant U heyligh huys,
 't welck